

[Thestrup.]

højere løn“, af overtoldinspektør Damsgaard Hansen, og den vil jeg anbefale til den højtærede finansminister. Og må jeg så vedrørende dette punkt blot spørge om én ting: hvor længe skal vi blive ved med halvdagssystemet i ministerierne?

Jeg har nævnt disse ting, fordi jeg synes, at de hører nøje sammen med budgettet, så nøje, at det er naturligt at omtale dem ved budgetbehandlingen.

Men foruden disse er der ét almindeligt forhold, jeg gerne vil gøre en bemærkning om. Det er inflationsfrygten. Mistillid til pengenes værdi er jo noget mærkeligt noget. Den er jo nok til en vis grad økonomisk bestemt, men det er først og fremmest en bevægelse i menneskenes sind, der, når den antager karakter af en massebevægelse, kan ødelægge selv en solid økonomi. Der er kun én måde at bekæmpe den på, og det er ved at skabe tillid til, at pengene bevarer deres værdi. Jeg er bange for, at en del af vore økonomiske vanskeligheder skyldes inflationsfrygt. Vi vil på enhver måde støtte regeringen i at bekæmpe denne frygt. Men mon ikke selve det, at budgettet har nået den højde, det har, bevirker inflationsfrygt?

Må jeg til slut sige, at mit parti lægger meget stor vægt på, at det forlig om vor økonomi, der blev indgået i sommer, helt igennem overholdes, og at vi efter den foreløbige gennemgang af dette finanslovsforslag ikke rigtig kan se, at det stemmer med forligets mening og hensigt.

Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister er historisk interesseret. Hvis ministeren er det, vil jeg anbefale ham at læse Christian den Andens historie. Christian den Anden var jo på mange måder en dygtig regent, men han havde én fejl: han førte en dårlig finanspolitik. Da det var gået så vidt, at ikke blot adel og gejstlighed, men også borger og bonde for alvor mærkede skattetrykket, rejste der sig modstand imod ham, navnlig i Jylland. Her ville nogle af hans modstandere for enhver pris styrte ham. Men rigsrådets flertal ønskede det ikke, men ønskede i stedet at advare kongen, idet man gjorde brug af den bestemmelse, der stod i hans håndfæstning, og hvori han havde lovet følgende:

„Gøre vi“ — det er altså kongen, der taler — „imod fornævnte reces og

ville ingenlunde lade os undervise af rigens råd, da skulle alle rigens indbyggere ved deres ære troligen tilhjelpe det at afværge og intet dermed forbyrde imod den ed om mandskab, som de os gøre skulle.“

I henhold hertil ønskede rigsrådet, at kongen skulle lade sig advare og ændre sit styre, så det blev bedre i overensstemmelse med, hvad landets økonomi kunne bære. Vi ved alle, at Christian den Anden gjorde det forkerte. Han ville ikke lade sig advare. Han drog til Jylland og regnede med at slå modstanden ned med magt, men i Vejle fik han det jyske rigsråds opsigelsesbrev. Den højtærede minister erindrers måske hans ord om, at her havde han fået „en rævemynde på love“. Og så svigtede modet ham, og han drog tilbage over Lille-Bælt. Havde han ladet sig undervise og var slået ind på en mere fornuftig og forsigtig finanspolitik, havde han beholdt sit rige.

Med disse ord skal jeg tilsige mit partis medvirken til en grundig og indgående behandling af det foreliggende finanslovsforslag.

Grethe Philip: Det foreliggende forslag til finanslov må ses i direkte forbindelse med det forlig, der blev indgået i foråret. Det gælder adskillige af de enkelte poster, særlig på indkomstsiden, og det gælder hele den tendens, der ligger bag forliget. Forliget sluttedes på baggrund af et almindeligt ønske om at holde igen på det voldsomme efterspørgselspres, der var ved at true den økonomiske balance i vort samfund, og situationen er stadig sådan, at der er grund til at vise agtpågivenhed og mådehold. De seneste oplysninger om en yderligere nedgang i valutabeholdningen taler deres tydelige sprog herom.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på spørgsmålet om den økonomiske politik, den nuværende situation kræver, da det for få dage siden har været til debat her i tinget, men jeg vil gerne understrege, at ligesom det for det radikale venstre ved forårsforliget var af afgørende betydning, at der blev lagt en dæmper på den økonomiske aktivitet, således lægger vi også her ved finanslovsforslaget meget stor vægt på, at der er budgetteret med betydeligt overskud. Dette indebærer, at eventuelle